

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัยของเกษตรกร อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาน้ำจืด

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการผลิตสัตว์น้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย ในอำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 127 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 54.32 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีรายได้ภายในครัวเรือนเฉลี่ย 187,437.1 บาทต่อปี มีประสบการณ์ในการเลี้ยงปลาน้ำจืด 1-5 ปี มีที่ดินในการถือครองเฉลี่ย 10.99 ไร่ แรงงานที่ใช้ในครัวเรือน 1-2 คน เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารด้านปลาน้ำจืดจากเพื่อเกษตรกรมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประมง เคยศึกษาดูงาน/ฝึกอบรมเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกรส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกรมีปัญหาอุปสรรคในระดับปานกลางต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย เกษตรกรส่วนใหญ่มีการนำมาตรฐานการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัยไปปฏิบัติ เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ผ่านการอบรมการประเมินการผลิตสัตว์น้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย ประเด็นที่เกษตรกรปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ระบบการบันทึกข้อมูล และประเด็นที่เกษตรกรปฏิบัติมากที่สุด คือ ทำเลที่ตั้งของฟาร์ม

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัยของเกษตรกร อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ประสบการณ์ในการเลี้ยงปลาน้ำจืด ความเหมาะสมของสถานที่ในการเลี้ยงปลาน้ำจืด การได้รับข้อมูลข่าวสารในการเลี้ยงปลาน้ำจืด การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของเกษตรกรต่อการเลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานทางด้านประมงควรช่วยเหลือและสนับสนุนเกษตรกรที่เลี้ยงปลาน้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย ให้ขายผลผลิตได้ราคาที่แตกต่างกันจากผลผลิตทั่วไป

The objective of this research were to study the factors affecting farmers' adoption on safety level of fresh water fish culture in San Sai District, Chiang Mai Province and to explore on problem of fresh water fish culture.

The data was collected from 127 cases of those who joined safety level of fresh water fish project in San Sai district, Chaing Mai provinve. Data was collected through the use of questionnaires. The statistics applied in this research were frequency, percentage, mean, maximum and minimum values, standard deviation and multiple regression.

The results of the research revealed that most framers were male with an average of age of 54.32 years old. Their education level were primary school. The average income of family was 187,437.1 baht per year. The average of expertise in fresh water fish culture was 1-5 years. This farm size was 10.99 rai. The average labors used in fresh water fish culture were 1-2 persons. Most of farmers received information about fresh water fish from their neighbors. Most of them contacted with government officers and had training about fresh water fish culture. Most of the farmers agreed with the safety level of fresh water fish culture. Farmers had problems at medium level in adoption of safety level fresh water fish culture. They practiced safety level fresh water fish culture. Most of the farmers failed to reach the benchmark on safety level of fresh water fish produce, especially the system of recording data. However, farmers performed at high level in part of the location of farm.

Factors related to farmers' adoption on safety level of fresh water fish culture were experience in fresh water fish culture, suitable location, information received, support from officers and government officers contact on safety level of fresh water fish culture.